

Pamatuješ si ty dny,
kdy jsi se nemohla přestat smát, zpívat,
bylo ti jedno, co máš na sobě,
a tančila jsi tak, jakoby se nikdo nedíval,
a svět viděla jinýma očima?

Bylo to ještě předtím, než se ti smáli
za to, jak se oblékáš.
Řekli ti,
že mezi ostatní nikdy nezapadneš.

A tak jsi se přestala smát
a vyhodila oblečení, co jsi měla ve skříni.
Když hraje hudba,
už netančíš tak, jakoby tě neviděli.
Protože se bojíš,
že tě vidí.

Přestala jsi zpívat nahlas,
protože ti jednou naznačili, že to neumíš.
Přestala jsi ze strachu být někdo,
koho by si mohli zapamatovat.

Ale tam někde je malá holka,
která k tobě vzhlíží a rozjímá,
kým má být.

Chtěla bys snad po té holce,
aby přestala zpívat a tančit?
Aby se oblékala tak,
jak se jí to nelíbí?
Aby snad někdy nepřišel ten den?

Ta malá holka je uvězněna uvnitř tebe.
Udělej to pro ni a přestaň se bát!